

Reakcja pszenicy zwyczajnej jarej na zróżnicowaną intensywność uprawy oraz wysiew odmian przewodkowych w terminie jesiennym

Streszczenie

Dwa ściśle doświadczenie polowe z pszenicą jarą zlokalizowano w Zakładzie Doświadczalnym Oceny Odmian w Skołoszowie ($\varphi = 49^{\circ}53'$, $\lambda = 22^{\circ}44'$, $H = 230$ m n.p.m.) w sezonach 2012/2013 - 2014/2015.

Czynnikami pierwszego doświadczenia były: A - Poziom intensywności uprawy: średniointensywny - A1, intensywny - A2. B - Odmiany: Izera, Ostka Smolicka, Parabola, Struna, KWS Torridon, Tybalt, Arabella, Bombona, Kandela, Katoda, Łagwa, Monsun. Różnice w technologiach uprawy pomiędzy zastosowanymi poziomami agrotechniki dotyczyły poziomu nawożenia azotem, dokarmiania dolistnego oraz zróżnicowanej ochrony chemicznej ładu.

W drugim jednoczynnikowym doświadczeniu, zbadano przydatność pięciu przewodkowych odmian pszenicy jarej (Izera, Ostka Smolicka, Parabola, Struna, Tybalt) do zasiewów późnojesiennych.

Warunki pogodowe były zróżnicowane w latach badań i wpłynęły różnicująco na przebieg wegetacji roślin oraz zmodyfikowały szereg cech biometrycznych roślin a także wielkość i jakość plonu ziarna.

Odmiany pszenicy jarej różniły się istotnie badanymi w doświadczeniu parametrami. Wysoko plonująca była odmiana KWS Torridon, zaś z odmian przewodkowych wysianych jesienią wysoko plonowała Parabola i Ostka Smolicka.

Wyższy poziom intensywności uprawy (A2) w odniesieniu do poziomu niższego (A1) skutkowało wydłużeniem okresu wegetacji roślin, mniejszym porażeniem przez choroby, zmniejszeniem wysokości roślin oraz ich wylegania, korzystniejszym wskaźnikiem SPAD, zwiększeniem obsady roślin na 1m^2 oraz wzrostem plonu ziarna.

Odmiany Ostka Smolicka i Łagwa wydały wysoki plon na obiektach z intensywnym poziomem technologii produkcji.

Jakość ziarna pszenicy jarej z zasiewów wiosennych zależała głównie od roku badań lub odmiany, zaś w małym stopniu była zróżnicowana zastosowanymi poziomami intensywności uprawy.

Odmiany pszenicy jarej z zasiewów jesiennych istotnie różniły się składem chemicznym ziarna a dodatkowo było to zmienne w latach badań.